

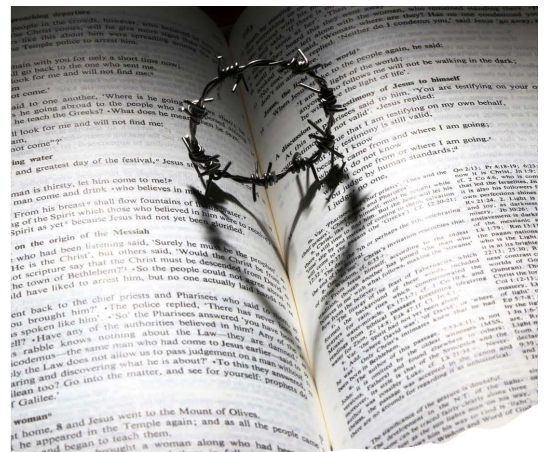
Божие то СЛОВО

ГОДИНА XXXIII, БРОЙ 02 (287) • 2023 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Е ВЕЛИК ДЕН!

Много години преди Божият Син да се роди на Земята, божиите хора имаха откровение, че Бог възкресява от мъртвите.

„С вяра Авраам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаака жертва, да! Оня, който беше получил обещанията принасяше единородния си син, оня, комуто беше казано: По Исаака ще се наименоува твоето потомство.

Като разсъди, че Бог може да възкресява и от мъртвите, отгдето по един начин на възкресение го и получи назад.”

(Евреи 11:17-19)

Езичникът Йов, който е бил осиян от Божествена светлина във време на големи страдания възкликна: „Аз знам, че е жив Изкупителят ми

и че ако и да изтлее това тяло въвн от плътта очите ми ще видят Господа.”

„С вяра Йосиф, на умирање, спомена за излизането на израилтяните и даде поръчка за костите си.”

(Евреи 11:22)

Бог сътвори възкресение на мъртъвци в служението на пророците. Един от тях е Елисей. Четейки Новия завет, намираме как Иисус възкресява дъщерята на началника на синагогата, Яир, после едно момче, единствен син на еврейка.

Една седмица преди распети петък Иисус възкреси Лазар, стоящ четири дни в гробницата. Всички тези събития бяха само предвестие то на най-великото събитие от вековете.

„И Той (Иисус) е първият плод на починалите. Защото първо ви предадох онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни според Писанията, че бе погребан, че биде възкресен в третия ден според Писанията и че се яви на Кифа, после и на единадесетте.”

(1 Коринтяни 15:3)

Още приживе, Иисус подготвяше учениците за този ден.

„Ето, възлизаме за Йерусалим, и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт, и ще Го предадат на езичниците, за да Му се поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще бъде възкресен.”

(Матей 20:18,19)

В началото те не разбраха какво означава това. Беше трудно да го осмислят. Времето се изпълни и Исус изпи до дъно чашата на страданието. „Който като беше в Божий образ пак не счете, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе си образ на слуга и стана подобен на човеците и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт на кръст”.

(Филипяните 2:6-8)

Чрез възкресението от мъртвите Бог превъзвиси Сина Си и Му даде име над всяко друго име. Един от много уважаваните еврейски царе, живял и пророкувал преди раждането на Христос е цар Давид.

Чуйте какво казва за Него апостол Петър в деня на Петдесетница: „Братя, мога да ви кажа свободно за Патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до тоя ден. Той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта му видя изтление. Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всинца сме свидетели.”

(Деян. на апостолите 2:29-32)

Малко по-късно Петър, изправен в храма, каза: „Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, Бог на бащите ни, прослави служителя си Исуса, когото вие предадохте, и от Когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да

го пусне. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния, и, като поискахте да ви се пусне един убиец, убихте Началника на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели.”

(Деян. на апостолите 3:13-15)

Възкресението на Христос дава уверението на всеки, който искрено вярва, че има живот вечен. И няма да дойде на съд, но преминал от смърт в живот.

„Затова се зарадва сърцето ми, и развесели се душата ми, а още и плътта ми ще пребивава в увереност. Защото няма да оставиш душата ми в преизподнята; Нито ще допуснеш угодника Си да види изтление”. (Псалом 16:9,10)

Възкресението на Христа е триумф над смъртта и осия безсмъртие. Ако вярваме, че Исус умря и възкръсна така ще привиди във възкресението тези, които вярват в Него. Апостол Павел изяснява, как би могло да стане това.

Като човек се отрече от света и неговите похоти и приемем Христа като личен Спасител.

„Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия.

И да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е

от Закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра, за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и обещанието в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му, дано всякак достигна възкресението на мъртвите”.

(Филипяните 3:7-11)

Това е главната цел на всеки, който вярва. В края да се увенчае с безсмъртие. Затова и Възкресението Христово е Велик ден.

„Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите. Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят.

Но всеки на своя ред: Христос първия плод, после, при пристъпването на Христа, тия, които са Негови; Тогавя ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си. И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена”.

(I Коринтяни 15:21-26)

По тази причина всеки, който е осветен от тази истина трябва да се старее да живее чисто и угодно на Бога. И да се покорява на Христа приемайки го като Господ и Спасител.

Епископ Милчо Тотев

ВЕЛИКДЕН Е!

Великден е, вървя напред към Господа със силна вяра
Исус - Синът на Бога ни възкръсна в ранен час!
Жертвата Му нека не забравим,
Кръвта Си драгоценна Той проля за нас.

Градините изпълнени са с аромати,
Исус пречиства ни сърцето като нежен цвят,
На Бога да благодарим със обич свята
Излива върху нас Бог Свойта благодат.

Елена Наумова

Изглед на стария град Ерусалим от така наречената Давидова кула. Виждат се хълмът на храма (хълмът Мория) и зад него Елеонският хълм

От осемте порти в Йерусалим най-известна е Златната порта. По времето на Исус тя е главният вход на града откъм изток. През нея, яздейки бяло магаре близо за Спасителят, посрещнат възторжено с палмови клони и възгласите „Осанна! Благословен е идещият в името Господне!“

Златната порта била заградена чак по времето на султан Столейман Белиси – от северне – за да не се събдне върването на християните, че в Съзния ден през тези порти ще влезе отново Спасителят. И тъй като евреите все още очакват Месия, пред Златната порта е най-свободно стръвещото гробище в света.

Via Dolorosa (в буквален превод от латински „Пътят на болката“) е улица в стария Йерусалим, по която се смята, че е минал с кръстния си товар Исус Христос към мястото на разпятието - Голгота. По *Via Dolorosa* са девет от четринадесетте спирки по Кръстния път на Исус.

Via Dolorosa е тясна и крива уличка, свързваща крепостта Антония с църквата „Възкресение Христово“, и има дължина около 600 метра, като днешното ѝ трасе е установено през XVIII век. Тя е популярно място за християнските поклонници.

На снимката вляво се вижда четвъртата спирка, където Божият Син се среща с майка Си - Дева Мария.

Йерусалим или Ерусалим е град в източен Израел, административен център на Йерусалимски окръг. Разположен на плато в Юдейските планини между Средиземно и Мъртво море, Йерусалим е един от най-древните градове в света и е смятан за свещен от трите главни авраамически религии – юдаизъм, християнство и ислям.

На древния арамейски език – езикът, на който е говорил Исус Христос, вместо „Отивам в Йерусалим“ казвали „Изкачвам се в Йерусалим“. И не само защото градът е съграден върху хълм, който наистина трябва да бъде изкачен. Казват, че Йерусалим е мястото, където човек е най-близо до Бога. Затова Йерусалим не е просто един от многобройните туристически маршрути по света. От стари времена идването тук се означава само с една дума - **поклонение**.

*Прославяйте Господа; призова-
вайте Неговото име; разгласявайте
делата Му между народите.*

*Възпейте Го и пейте Му!
Разказвайте за всичките Му чудеса!*

*Нека да се весели сърцето на
онези, които търсят Господа.*

Псалом 104

Цветница - тържественото влизане на Иисус в Ерусалим

*И когато се приближиха до Йерусалим и
дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм,
Иисус изпрати двама ученици и им каза:*

*Идете в селото, което е отсреща; и вед-
нага ще намерите вързана ослица и осле с
нея; отвържете ги и Ми ги докарайте.*

*И ако някой ви каже нещо, отговорете:
На Господа трябва; и веднага ще ги изпра-
ти. А това стана, за да се сбъдне изрече-
ното от пророка, който казва: "Кажете на
Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при
тебе, кротък и възседнал на осел и на осле,
рожба на ослица,,."*

*И така, учениците отидоха и направиха,
както им нареди Иисус; докараха ослицата и
ослето и намятаха на тях дрехите си; и Той
седна върху тях.*

*А по-голямата част от множеството раз-
стлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха
клони от дърветата и ги постилаха по пътя.*

*А множествата, които вървяха пред Него
и които идваха след Него, викаха: Осанна на
Давидовия Син! Благословен, Който иде в
Господнето име! Осанна във висините!*

**СПЕЧЕЛЕНТЕ ВАШИТЕ ДЕЦА
ЗА ИИСУС ХРИСТОС!**

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

“А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка и Саломия купиха аромати, за да дойдат и Го помажат. И в първия ден на седмицата идват на гроба много рано, когато изгря слънцето.

И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? - защото беше твърде голям. А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален.

И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.

А той им казва: **Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука;** ето мястото, гдето Го положиха. Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.

И като възкръсна рано, в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем бяса. Тя отиде и извести на тях, които бяха Го придружавали и които Го жалееха и плачеха.

Но те, като чуха, че бил жив и че тя го видяла, не повярваха. Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. И те отидоха и извести на другите; но нито на тях повярваха.

Божий гроб в Йерусалим е посещаван от хиляди християни от цял свят.

В Ев. Матей, гл. 27 пише:

„И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматей на име Йосиф, който също беше ученик на Исус. Той дойде при Пилат и поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да му се даде. Йосиф, като взе тялото, обви го с чиста плащеница и го положи в своя нов гроб, който беше изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата, си отиде.

После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъра ги за неверието и за жестокосърдечиято им, дето не повярваха на тях, които Го бяха видели възкръснал.

И рече им:

“Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете, про-

чее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, както ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал!

И ето – Аз съм с вас, през всичките дни до свършека на века! Амин!”

(Ев. Марка 16, Ев. Матей 28)

Божият Син казва: “Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.

Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

И знамения ще придружават повярвалите в Мене!”

И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.

БОЖЕСТВЕНО човешки

Какво имам предвид? Исус беше изцяло Бог и изцяло човек. В момента, в който бъдеш новороден, ти също имаш частично Божествена природа и си напълно човек. Понеже ние всички сме хора, правим грешки и дори съгрешаваме и въпреки това можем да бъдем използвани от Бога.

Илия възкреси мъртво дете (3 Царе 17 гл.) и неговият наследник, Елисей също възкреси дете (4 Царе 4 гл.) по идентичен начин. Илия избяга, като се уплаши. Елисей извика мечка, когато група деца му се подиграваха. Не мисля, че това беше много божествено. "Илия беше човек със същото естество като нас; и помоли се усърдно да не вали дъжд, и не вали дъжд на земята три години и шест месеца."

(Ев. Яков 5:17)

Нека ви покажа частта, която у вас е Божествена: "Чрез които ни се подариха скъпоценните и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божествено естество, като сте избегнали произлязлото от страстите разпление в света."

(II Петрово 1:4)

Ако Христос е в теб, има нещо Божествено в теб. Трябва да ви покажа разликата между Стария и Новия Завет.

Старият - Мойсеевия, Новият - Христовия завет. Когато говори на Мойсей и Израелтяните, Бог говори по разбираем за тях начин. По това време е имало 2 вида договори (=завет).

Първият договор е бил: Суверен - васал:

Това е историята. Кратката му версия: 10 Божии заповеди, написани от Бога на плочи от камък. Дългата версия - Петокнижието (написана от Мойсей).

Суверен е "суверен или държава", имащи известен контрол върху друга държава, която е вътрешно автономна. **Васал - слуга.** Договор между силния и слабия. Ти ще ми слугуваш, аз ще те пазя.

Вторият - Договор на равенство.

Ние сме с изравнени сили. Нека се договорим. Ако някой атакува теб, все едно атакува мен, и обратно. Това се е наричал Семейен договор. Двете нации са ставали като семейство.

• **Старият Завет**

"Против него излезе асирийският цар Салманасар, на когото Осия стана васал и плащаше данък..." (IV Книга на царете 17:3)

"В неговите дни вавилонският цар Навуходоносор завладя земята; и Йоаким му стана подчинен за три години..." (IV Книга на царете 24:1)

Бог иска да направи договор с Израел, но

те не са равнопоставени. "Ако Ми служите (ако сте Мои слуги), аз ще ви пазя и ще снабдявам за вас..." **Но вижте какъв е Старият Завет. Той е завет на: "Ако - Тогава..."**

"И тъй, ако наистина слушате гласа Ми и пазите завета Ми, то повече от всичките народи, тогава вие ще бъдете Мой избран народ; защото Мой е целият свят..."

(Изход 19:5)

"Но ако слушаш внимателно гласа Му и вършиш всичко каквото говоря, тогава аз ще бъда неприятел на твоите неприятели и противник на твоите противници..."

(Изход 23:22)

Второзаконие 28 гл. (68 стиха): първите 14 стиха са благословение, останалите 54 стиха са проклятия. "Но ако не слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и не внимаваш да изпълняваш всичките Му заповеди и повеленията Му, които днес ти заповядвам, то всички тези проклятия ще дойдат на тебе и ще почиват на тебе..." (Второзаконие 28:15)

• **Новият Завет**

"Ето, идат дни - казва Господ, - когато ще склуча с Израилевия дом и с Юдовия дом **Нов завет**; не такъв завет, какъвто склучих с бащите им в деня, когато ги хванах за ръка, за да ги изведа от Египетската земя; защото те пресъпиха Моя завет, поради което аз се отвърнах от тях - казва Господ..."

(Пророк Еремия 31:31-32 - 600 г. пр. Хр.)

"Но на дело Христос е получил служение

толкова по-превъзходно, колкото и заветът, на който Той е Ходатай, е по-превъзходен, като узаконен върху по-превъзходни обещания. Защото, ако онзи Първи завет е бил без недостатък, Бог не би търсил място за втори..." (Евреи 8:6-7) "Ако чрез Закона можем да достигнем до съвършенство, то Христос е пострадал напразно..." (Посл. Галатяни)

Бог направи завет с Авраам 500 години преди Мойсей. "Когато Аврам беше на деветдесет и девет години, Господ се яви на Аврам и му каза: аз съм Всемогъщият Бог; ходи пред Мене и бъди непорочен. И ще утвърдя завета Си между Мене и тебе, и ще те умножа твърде много. Тогава Аврам падна по лице и Бог продължаваше да му говори, казвайки: Ето, Моят завет е с тебе; ти ще бъдеш праотец на множество народи..." (Битие 17:1-4)

И Бог прави този завет с Авраам и 2000 години по-късно, на същия хълм (повечето теолози смятат, че това е същия хълм), където Авраам вдига нож над сина си, Бог изпраща Своя Син да пролее кръвта си за нас.

Как Авраам влезе в този Завет? "Защото, когато Бог даваше обещание на Авраам, понеже нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си..." (Евреи 6:13)

Думата "по-голям", буквално означава: "някой равен...". Как влезе Авраам в този завет? "Понеже, какво казва Писанието: **Авраам повярва в Бог** и това му се вмени за правда..."

(Римляни 4:3)

Грехът му беше отнет и му се вмени за правда. Бог Отец имаше нужда от някой равнопоставен, за да склучи Договор на равенство. Той го склучи с Единородния Си Син Христос, понеже беше напълно човек и напълно Бог. Той умря със смърт, с която ние трябваше да умрем, и живя живот, който ние не можехме да живеем.

Как ние влизаме в този Нов Завет? По същия начин като Авраам. Като вярваме! "Така че тези, които упражняват вяра, се благославят заедно с вярващия Авраам..." (Галатяни 3:9)

Кое е благословието? Праведност (правилна позиция пред Бога).

Новият завет не е подобрен Стар Завет. Той е по-превъзходен Завет.

И ако виждаш себе си през условията на "ако-тогава...", ще виждаш всичките слабости на човешката си природа и всичките си грехове и ще изключваш себе си от Божественото естество, което имаш в Христа.

Всички велики Библейски герои (мъже и жени) бяха точно толкова хора, колкото сме и ние. Но понеже те вярваха, те бяха "божествено човешки..."

И вие, понеже вярвате в Христос, сте божествено човешки и Бог може да върши чудеса чрез вас. Ние сме във взаимоотношения с Бога, които не са основани на "Ако - Тогава...", защото Исус стана нашата праведност пред Бога. Спрете да живеете под Завет, който Послание към Евреи ни казва, че е "овехтял", и е близо до изчезване.

П-р Владимир Владимиров

БРАТСКАТА ЛЮБОВ

П-р Димитър и Дора Митеви, ЕПЦ "Филаделфия", гр. Велико Търново

Град Филаделфия се намирал в Западна Мала Азия на около 20 км от Бяло Море и на границата на опиращите една в друга древни държави Мизия, Лидия и Фригия. Богат, пограничен град, славещ се с плодородната си земя и безбройните целебни минерални извори, Филаделфия бил основан с цел да елинизира варварска Фригия. Това, обаче не се осъществило, тъй като фригийците били неподатливи хора. След стотици години, когато ислямът наводнил Мала Азия и всичките древни църкви изчезнали, единствено Филаделфийската църква, останала да съществува. Не напразно Господ Иисус я хвали, че "имайки малко сила, пак е опазила Неговото Слово и не се е от рекла от името Му." (Откр. 3: 8)

1. Да имаме братска любов

Името Филаделфия значи "братска любов". Дали църквата във Филаделфия е оправдавала името си? Мисля, че да, защото спрямо нея не е отправен никакъв укор или забележка, напротив тя е за пример. В нея е царяло отношение на любов и разбирателство, на взаимно помагане и съчувствие. Никой никого не е клеветял, нито някой е бил онеправдаван, но всеки е бил за другия спомагателна ръка. Аз съм сигурен, че обвинението отправено към Ефеската църква

за отпадане от първата любов, не е важало за Филаделфия.

Дали не желаем и ние църквата ни да се нарича "Филаделфия" и наистина да оправдава името си? Какво ни пречи да търсим изгодата един другиму и да не търсим всеки своето си? Ако нещо ни пречи, то не е божествено, нито е от Святия Дух, но е плътско. Какво четем ние за Божествената любов? Че тя е "кротка, умолима, пълна с плодoвете на правдата"; че "любовта не върши зло на ближния" и че ако в нещо сме си длъжни един другиму, то е "един друг да се обичаме, защото който обича другиго, изпълнява закона". (Рим. 13:8, 10)

2. Отворената врата

Ние четем още в Писмото до Филаделфийската църква, че "Святият и Истинният, у Когото е Давидовият ключ, Който отваря и никой не затваря, и затваря и никой не отваря", поставил пред филаделфийци "отворена врата" (Откр. 3:7, 8). Защо е тази привилегия, която други църкви не са получили? Тя е, защото филаделфийци се обичали не с думи или с език, а на дело. А където има братска и сестринска любов, Господ е там. Каквото Той отвори - било отговор в нужда, било утеха в болест или духовно благословение, никой не може да затвори. Сатана винаги

е търсил пролуки и пукнатини между нас и винаги ги е използвал за наше зло и в наш ущърб. Той мрази името "Филаделфия". Той мрази филаделфийци. Той не иска ние да бъдем филаделфийци, а сардийци, т.е. мъртви в любовта един към друг. Обаче, Господ Иисус е отворил пред нас вратата на любовта и ни съветва: "По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако се любите помежду си" (Йоан 13:35). Сатана няма сила да затвори тази врата, защото Иисусовата ръка държи вратата отворена. Ако ние открехнем самоволно сърцата си за Сатана, вратата на любовта може да се затвори веднъж завинаги.

И тогава каква полза от нашето вярване? Не на християни ли казва ап. Павел, че ангелски езици да говорят, щом нямат любов са извън Божието царство? Не на Божии чада ли пише ап. Павел, че и телата си да предадат на изгаряне, ако нямат любов, нищо не са? (I Кор. 13:1,3). Силно, ясно и навременно предупреждение са тези думи за нас и никой не може се оправдава, че не е знаел, че не му е казано. Бог ни заповядва да се любим!

3. Наградата

Църквата във Филаделфия бе възнаградена от Бога с обещание: "Аз ще те опазя от времето на Голямата скръб, която ще дойде върху цялата вселена. Ето, ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венеца. Който победи, ще го направя стълб в храма на моя Бог, отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име". (Откр. 3:10-13)

Ако устоим верни в любовта, Иисус няма да ни отмине в Грабването, но ще ни вдигне сред облаците; **Господ ще ни направи стълбове в Своя храм, на който ще напише името Любов.**

ПОЧИТ – КЪМ КОГО?

В църквата от години се молим за съживление. Копнеем да видим спасението на мнозина, да преживеем изцерения, освобождения и всички велики дела, които сам Исус е обещал да вършим. Когато влезем в църквата обаче, действителността се различава от записаното в Деяния на апостолите. Защо? Дали проблемът е в Бог или няма вече служители като апостолите?

Нито Бог се е променил (Евреи 13:8), нито ние сме по-различни от хората, живели в първи век, но много често проявлението на Божията сила е възпрепятствано от нашето отношение на сърцето или по-точно липсата ни на почит.

Много евангелизатори и проповедници свидетелстват, че служението им например в африкански страни, затвори, домове за хора в неравностойно положение, се различава драстично от това в собствената им църква. Когато пътуват на мисии, стават свидетели на невероятни изцерения, освобождения и дори възкресения. Хиляди хора предават живота си на Бог. Същите служители, изпълнени със същия Свети Дух, едва виждат няколко човека да се обръщат към Бог или да оздравяват по време на служба в църквата им.

Разликата идва от настройката на сърцето на слушателите им. В единия случай ги посрещат с такава почит, всеки се надпреварва да им послужи. В другия случай си казват (дори несъзнателно) „Тебе сме те слушали и преди“, „Какво ново имаш да ми кажеш“, „Знам какво каза миналата седмица и още не мога да ти простя“.

Дори самият Божий Син преживя това. „И като дойде в родината Си, поучаваше ги в синагогите им, така че те се чудеха и се питаха: Откъде има Този човек тая мъдрост и тия чудотворни сили? Не е ли Той синът на дърводелеца? Майка Му не се ли казва Мария и братята Му – Яков и Йосиф, Симон и Юда? И сестрите Му не са ли всички при нас? Откъде има Той всичко това? И съблазняваха се в Него. А Исус им рече: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина и в своя дом. И не извърши там много велики дела поради неверието им.“

(Ев. Матей 13:54-58)

Почит (гр. „timi“) - оценяване, да свързваш нещо със стойност, ценно; признателност; уважение. **Незачитане** (гр. „atimia“) - не показвам уважение, не ценя; третирам като обикновен; пренебрегвам.

В Назарет народът не само не прие Исус като Месията, но даже се обиди - как Той може да говори такива думи и кой е Той, че да върши такива чудеса. Те Го пренебрегнаха, за тях Той беше обикновен човек - синът на дърводелеца. Поради това отношение не получиха награда. В някои преводи се казва, че Исус не можа да

извърши велики дела - тяхното презрение беше бариера за Божията сила. Те изпуснаха момента, в който Бог ги посети.

В Библията четем как почитта и смиреното сърце, не само доведе до отговор на нужда, но и впечатлиха Исус. „А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умираше. И като чу за Исуса, изпрати го Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и да изцели слугата му. И те дойдоха при Исуса, та Му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужава да му сториш това; защото обича нашия народ и той ни е построил синагогата.“

А когато Исус вървеше с тях и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати го Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под стряхата ми; затова и не сметох себе си достоен да дойда при Тебе; кажи само дума, и слугата ми ще оздравее. Защото и аз съм човек, поставен под власт, и имам подчинени на мене войници; и казвам на един: Иди, и той отива; и на друг: Ела, и идва; и на слугата си: Направи това, и го прави.

Като чу това, Исус му се почуди, обърна се и рече на вървящия след Него народ: Казвам ви, нито в Израил съм намерил толкова вяра. И когато изпратените се върнаха в къщата, намериха слугата оздравял.“

(Ев. Лука 7:2-10)

Стотникът разбираше връзката между почитта и властта. Той беше подчинен на командира на легиона и под него имаше 100 войника. Знаеше, че неговата власт над подчинените му, идва от главнокомандващият му офицер, който

от своя страна има авторитет от Рим.

Стотникът разпозна духовната власт на Исус. **Беше сигурен, че ако Исус каже само една дума, слугата му ще оздравее**, защото беше подвластен (покорен) на Бог Отец. Този езичник не само видя изцелението на слугата си, но беше почетен от Спасителя на света, и до наши дни още говорим за неговата вяра.

Ако искаме да се случват чудеса и да живеем в реалността, към която сме призвани, трябва да си отдаваме почит. Първо на Господ, защото само Той заслужава цялата хвала. Но след това да се почитаме (да се ценим) един друг. Ако почетем човекът до нас, само защото е Божий, ще получим награда.

„Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е прати. Който приема пророк, защото е пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник, защото е праведник, награда на праведник ще получи. И който напои един от тия малките само с една чаша студена вода, защото е Мой ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си.“

(Ев. Матей 10:40-42)

„Помнете онези, които са ви били наставници, които са ви говорили Божието слово; и като се взирате в сетнината на техния начин на живот, подражайте на вярата им.“

(Евреи 13:7)

Има три вида почит:

• Към високопоставени

„Всеки човек да се покорява на властите, които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са отредени от Бога.“ (Римляни 13:1)

„Почитай баща си и майка си (което е първата заповед с обещание), за да ти бъде добре и да живееш много години на земята.“ (Ефесяни 6:2-3)

• Към равни

„Обичайте се един друг с братска любов, надпреварвайте се да си отдавате един на друг почит.“ (Римляни 12:10)

„Не правете нищо от съперничество или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си.“ (Филипяни 2:3)

• Към по-ниско стоящи

„Внимавайте да не презирате нито един от тия малките; защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.“

(Ев. Матей 18:10)

„Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето какво е: да наглежда човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света.“ (Яков 1:27)

ЩЕ НАМЕРИМ БОГ. ТЪРСЕТЕ ГО!

Има различни пътища, по които човек може да тръгне и да намери Господ. **Една възможност да намерим Бог е природата.**

В Посланието на апостол Павел към римляните четем: „Това, което е възможно да се знае за Бога, на тях им е известно, защото Бог им го изяви. Понеже от създанието на това, което е невидимо у Него,

сиреч, вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото човеците остават без извинение.“

(Римляни 1:19-20)

С тези думи Павел свидетелства, че човек има възможността чрез природата да достигне до Създателя. Много са хората, които търсят Господ сред природа-

та. Но тя е само едно Божие творение. Тя дава доказателство за мъдростта и силата на Бог. Една разходка в гората, един излет към морето е стъпка на опознаване на Всемогъщият. Съществуването на Господ, Неговото действие и творение не са скрити от човека.

Една друга възможност за откриване на Господ е Библията. Бива ни предоставено Божие Слово. Бог даде Своята дума, за да сме по-близо до Неговата воля. Когато четем Светото писание лист по лист, ще намерим Бог и ще бъдем близо до Него. Да търсим Бог, без да прочетем нито една Негова дума, е все едно да се опитаме да отворим една заключена врата без подходящ ключ. Търсите ли Господ? Ще Го намерите чрез Неговите думи. Започнете да четете Библията. Там ще Го намерите. Насочете се натам, накъдето сочат Неговите думи, те ще ви показват пътя през целия ви живот.

Друга възможност е: да откриете Господ чрез молитва и да говорите с Него.

Молитвата е врата, чрез която можем да се срещнем съвсем лично с Господ. За много хора това звучи като утопия: Как може да се говори с някого, когото не виждаш? Но Бог е тук и се оставя да Го намерим. Той казва: „Вие ще Ме търсите и ще Ме намерите.“ Ако носите в себе си желанието да намерите Бог, повикайте Го и чуйте Неговия отговор.

ПЪРВОСВЕЩЕНИЧЕСКАТА МОЛИТВА НА ИИСУС ХРИСТОС

Иисус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти, както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

А това е вечен живот, да познаят Теб, единственият истинен Бог и Иисус Христос, Когото си изпратил.

Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.

Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

И не само за тях се моля, но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти Ми даде, аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и ние сме едно; аз в тях и Ти в Мене, да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен.

(Ев. Йоан, гл. 17)

Какво искаш да ти сторя?

В Стария завет, в Книгата **Исус Навиев**, гл. 6, четем: „А Ерихон беше укрепен и затворен заради израилтяните. Никой не излизаше и никой не влизаше...“

Как можеше да бъде превзет такъв град? Само с Божия намеса, с вяра, с глас на победа. „И Господ каза на Исус: „Ето, предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните му храбри мъже. Ходете около града, всички военни мъже и обиколете града веднъж. Така да правите шест дни...“ А на седмия ден станаха рано на зазоряване и обиколиха града седем пъти. И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Исус каза на народа: Извикайте, защото Господ ви предаде града... И тъй, когато свещениците засвириха с тръбите и като чу народът тръбния глас, нададе народът гръмлив глас и стената рухна до основи; и хората влязоха в града, всеки право напред и превзеха града...“

В онова време Исус изказа пророчество: „Проклет пред Господа онзи човек, който стане да съгради този град Ерихон; върху смъртта на първородния си син ще сложи основите му и върху смъртта на най-малкия си син ще постави портите му.“

Въпреки предупреждението, след години ветилецът Хийл, в дните на цар Ахав построява Ерихон - Града на палмите, наречен така, защото е разположен около оазис със средна годишна температура 33-34° С – климат на вечно лято. „Тури основите му със смъртта на първородния си син Авирон и постави вратите му със смъртта на младия си син Селув, според словото, което Господ говори чрез Исуса, Навиевият Син. (III Царе 16 гл.: 34)

И така, в Светото Евангелие от Марка, 10 глава, четем отново за града Ерихон.

Господ Исус се прближава до града, следван от множество хора. Край пътя седи слепец, за да проси. Той е Тимеевият син Вартимей.

Дойдоха в Ерихон; и когато Исус излизаше от Ерихон с учениците Си и с едно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един сляп просяк, седеше край пътя. И като чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен! И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се над мен!

И така, Исус се спря и каза: Повикайте го. Повикаха слепеца и му казаха: Дерзай, стани, вика те. И той си хвърли дрехата, скочи и дойде при Исус.

Исус заговори и му каза: Какво искаш да направя за тебе? Слепецът Му каза: Учителю, да прогледна. А Исус му каза: Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледна и тръгна след Него по пътя. (Ев. Марк, гл. 10)

Толкова невзрачен и назначителен, че не го назовават по име, а споменават баща му! Този човек имаше сериозен проблем. Поради слепотата си не можеше да работи и да изкарва прехраната си. Разчиташе на милостта на хората.

Бог беше заповядал на израилтяните да се грижат за такива хора. И като чу Вартимей, че бил Исус Назарянинът, започна да вика, казвайки: „Исусе, Сине Давидов, смили Се над мене. И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: „Сине Давидов, смили се над мене!“ И тъй Исус се спря и рече: „Повикайте го.“ Викат слепеца и му казват: „Дерзай, стани, вика те.“

Исус не беше безразличен към слепеца. Той не е безразличен и към теб. Той знае каква е твоята съдба, какво се случва. Нека си зададем въпроса: „Имаше ли право Вартимей да си мисли, че Бог не го

обича? Каква вина имаше, за да се роди сляп? Да е беден, да живее в нищета. Можеше ли да има гняв в сърцето му?“ Когато си в проблем и изпитание, роптаеш ли против Бога или викаш за помощ като слепеца?

Вартимей нямаше гняв в сърцето си. В Синагогата той слушаше Писанията, в сърцето му имаше вяра, че ще дойде Месията.

„И ще израсте пръчка от Есеевия пън, и фиданка от корените му ще носи плод; и Духът Господен ще почива на Него – дух на мъдрост и разум, дух на съвет и на сила, дух на знание и на страх от Господа; и Той ще се наслаждава в страха от Господа. **Той няма да съди според каквото вижда с очите Си, нито ще решава каквото чува с ушите Си, но с праведност ще съди сиромасите и и със справедливост ще решава и за смирението по земята.**“ (Пророк Исаия, 11 гл.: 1-5)

Неслучайно Вартимей вика-

ше: „Сине Давидов, смили се над мен!“ Какво направи слепецът, когато Иисус го повика? Хвърли дрехата си и скокна, та дойде при Него. И Иисус проговори и му каза: „Какво искаш да ти сторя?“ Слепецът Му рече: „Учителю, да прогледна.“

Само Господ прави глухият да чува, слепият да гледа, куцият да ходи. В този момент вярата на Вартимей беше изпитана. Бог му беше открил чрез Святия Дух, че Иисус не е само велик пророк и учител, Който върши велики дела и чудеса. Вартимей знаеше, че стои пред Месията, пред Спасителя – Единородния Син на Отца. Кой е за теб Иисус? И днес има хора, които приемат Иисус само като велик пророк и учител, а не като Божий Син, Който има власт и сила да прощава греховете ни, да изцерява болестите ни и чрез вяра в Неговото име да намерим спасение за безсмъртната си душа.

Вартимей съзря Иисуса като Спасител. Съзря Неговата любов и вяроност. И поиска това, от което

Слепецът Вартимей - последният излекуван от Иисус преди влизането Му в Ерусалим

най-много се нуждаеше – да прогледне. И го получи. „И Иисус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели.“ И той веднага прогледна и тръгна след Него.

Ние вярваме, че Бог може всичко, но не вярваме, че ще го направи за нас. Искаме в молитва. Като не получим веднага отговор, се отчайваме и преставаме да искаме. А Вартимей показа вяра. Хвърли дрехата си, която по онова време е била отличителен знак. И не само това – скочи бързо и отиде при Иисуса. Господ задава същия въпрос и на нас: „Какво искаш да ти сторя?“ Бог ни обича. Неговата благод и вяроност са неизследими. Иисус иска да ни даде повече от това, което мислим или искаме. На Него Отец даде цялата власт и сила, както на небето, така и на земята. Вартимей беше последният изцерен човек, преди Иисус да влезе тържествено в Ерусалим на Цветница. Днес Бог ни дава шанс да бъдем благословени!

Ани Тотева

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете,

както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете.

Амин.

(Ев. Матей 6:9-13)

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва и съвети на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

СЪБОТА 17:30 Ч.

МЛАДЕЖКО СЛУЖЕНИЕ

Библията и храните в нея

Хлябът е тестено изделие, съдържащо минимум 2 съставки – брашно и вода, приготвено посредством изпичане или обработка с пара.

Съществуват над 500 вида хляб. Хлябът може да е от „бял“ до „черен“, обикновен или формован и да съдържа добавки като сушени домати, зеленчуци, плодове, маслини... Много народи използват хляба като символ в различни обреди и ритуали. Християните го наричат „плътта Христова“.

Пресният ръчно изработен и неформован (опечен във формоващ съд) хляб често е предпочитан, защото се отличава с аромат, вкус и вид. Запазването на свежестта на хляба е важно, защото той загубва качествата си, когато изсъхне.

Ако искате **полезен хляб**, който не просто не е отричан, а дори е желателно да консумираме, купете си такъв, който съдържа рж, бобови растения и пшеница. **Пълнозърнестият хляб** е много по-здравословен от този, направен с брашно тип 500 и причината се крие в това, че в покълналите зърна има значително по-малко количество скорбяла, което го прави лесно усвоим от организма.

Освен това след изследването на видовете хляб, учените са установили, че похапването на пълнозърнест хляб ни **предпазва от ракови заболявания**.

Иисус казва: „Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее до века; да!

И хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която Аз ще дам за живота на света.“

Редакцията на вестник „Божие Слово“
поздравява и пожелава на всички читатели
весели и благословени Великденски празници!
Благодатта на Господ Иисус Христос и любовта
на Бога, и общението на Светия Дух да бъдат
с всички вас и вашите семейства!

Вестник Божие Слово
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2023 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu